

søge fri proces eller anden retshjælp. Reglen vil eventuelt kunne udformes således: . . . »

Justitsministeriet har kunnet tiltræde rådets forslag, der er identisk med lovforslagets § 500, stk. 2.

3. Adgangen til at forlange udlægsforretning afholdt hos insolvente skyldnere.

Efter § 504, stk. 2, i betækningsudkastet kan en fordringshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt udlæg til at dække sin fordring, først påny begære afholdt forretning ved samme fogedret til foretagelse af udlæg, når der er forløbet 6 måneder siden sidste forretning, medmindre der er rimelig grund til at antage, at skyldneren ejer yderligere aktiver, hvori udlæg kan foretages.

Den foreslåede regel vil utvivlsomt afskære en række udlægsforretninger, som ikke tjener noget rimeligt formål. Den omstændighed, at bestemmelsen kun udelukker ny forretning for samme krav, bevirker dog samtidig, at den kun bliver af forholdsvis begrænset rækkevidde. Har fogedretten fra tidligere udlægsforretninger kendskab til, at en skyldner er insolvent, er der efter justitsministeriets opfattelse som hovedregel heller ingen rimelig grund til, at der skal kunne foretages udlægsforretninger hos skyldneren for andre krav fra samme eller andre fordringshavere.

I det forslag, der fremsattes i folketingsåret 1972-73, var bestemmelsen i betækningsudkastets § 504, stk. 2, derfor udvidet til at gælde over for alle skyldnerens kreditorer. Det tidsrum, hvori udlægsforretning i almindelighed ikke kan forlanges afholdt, var samtidig udvidet til 1 år.

Under folketingets behandling rejstes der imidlertid kritik af justitsministeriets forslag. Det blev således anført, at det kan være vanskeligt for kreditor nr. 2 at acceptere insolvenserklæring afgivet over for kreditor nr. 1, der måske ikke er gået særlig effektivt til værks, og at ordningen muligvis kan misbruges af debitorerne. Kritikken fik tilslutning fra Advokatrådet, der desuden fandt, at reglen kan give anledning til flere konkursbegæringer. Endelig anførtes, at ordningen ville medføre en forøget administrativ byrde for fogedretterne, en konsekvens, som også domstolene fremhævede.

Som følge af kritikken er 1 års-fristen i forslaget blevet nedsat til 6 måneder. Reglen gælder kun ubetinget over for samme kreditor, mens det for så vidt angår andre kreditorer, overlades til fogedretten at afgøre, om forretningen skal fremmes. Det overlades til de enkelte retskredse at afgøre, om det vil være hensigtsmæssigt at oprette kartoteker. Der henvises til forslagens § 490 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Inden lovens ikrafttræden vil retsafgiftsloven blive foreslået ændret således, at betalt afgift for fogedforretningen tilbagebetales, hvis fogedretten afviser at foretage udlægsforretning i henhold til § 490.

4. Politifremstilling af skyldnere.

Efter retsplejelovens § 520, stk. 2, kan skyldneren, hvis han undlader uden lovligt forfald at møde ved en fogedforretning, som han er tilsagt til, begæres fremstillet af politiet. Antallet af sådanne politifremstillinger er meget betydeligt. I årene 1971 og 1972 var antallet af begæringer om fremstilling således henholdsvis 129.821 og 133.677 for hele landet. Heraf medførte henholdsvis 31.397 og 31.811 fremstilling for fogeden. Disse fremstillinger indebærer en betydelig arbejdsmæssig belastning for politiet og hermed betydelige omkostninger for det offentlige. Udgifterne ved den politimæssige behandling af en fremstillingssag andrager skønsmæssigt ca. 100 kr. pr. sag.

Udlægsudvalget har ikke fundet det forsvarligt at foreslå reglerne om fremstilling af skyldnere i fogedretten med politiets bistand ophævet. I stedet har udvalget foreslået forskellige regler, der skal hindre unødvendig eller overdreven brug af politifremstilling. For at sikre, at fogedretten altid nøje undersøger, om betingelserne for politifremstilling er til stede, foreskrives i betækningsudkastets § 493, stk. 2 (lovforslagets § 494, stk. 2), at bestemmelsen skal træffes i form af en kendelse, der skal begrundes. Kan skyldneren undtagelsesvis ikke inden 24 timer fremstilles for fogedretten, skal politiet endvidere efter udkastets § 493, stk. 2, sidste pkt., jfr. § 178, stk. 3, snarest muligt og senest inden 24 timer efter pågribelsen underrette fogedretten, for at denne kan tage stilling til, om forvaringen skal opretholdes. Efter § 493, stk. 2, er det endvidere altid *fogedretten*, der afgør, om en begæring om politifremstilling skal efterkommes, og efter stk. 3 bør fogedretten i almindelighed ikke træffe bestemmelse om fremstilling ved politiet, hvis den anser det for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet.

Den under 3 nævnte begrænsning i retten til at forlange udlægsforretning afholdt hos insolvente skyldnere vil også betyde en nedgang i antallet af politifremstillinger.

Strukturudvalget vedrørende politiet har i sin udtalelse om betækningsudkastet foreslået, at der indføres en særlig afgift på 100 kr. for fremstillinger. Subsidiært har udvalget stillet forslag om, at bestemmelsen i betækningsudkastets § 493, stk. 3,